

Τα 7 Θαύματα του Αρχαίου Κόσμου

1. "Η Μεγάλη Πυραμίδα της Γκίζας"
2. "Οι Κρεμαστοί Κήποι της Βαβυλώνας"
3. "Ο Ναός της Άρτεμης στην Έφεσο"
4. "Το Άγαλμα του Δία στην Ολυμπία"
5. "Το Μαυσωλείο της Αλικαρνασσού"
6. "Ο Φάρος της Αλεξάνδρειας"
7. "Ο Κολοσσός της Ρόδου"

1. "Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΥΡΑΜΙΔΑ ΤΗΣ ΓΚΙΖΑΣ"

Η γιγάντια αυτή πυραμίδα είναι το πιο παλιό από τα επτά θαύματα του Αρχαίου Κόσμου, αλλά και το μόνο που διατηρείται μέχρι σήμερα. Τότε που έγινε ήταν η πιο ψηλή κατασκευή που υπήρχε στη γη και διατήρησε αυτήν την πρωτιά για 4.000 χρόνια.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΤΑΦΟΣ

Η μεγάλη πυραμίδα κατασκευάστηκε για να γίνει ο τάφος του Χούφου, που εμείς τον ξέρουμε ως "Χέοπα". Ήταν ένας από τους φαραώ, τους βασιλιάδες δηλαδή της αρχαίας Αιγύπτου. Ο τάφος ολοκληρώθηκε γύρω στο 2580 π.Χ. Αργότερα κατασκευάστηκαν στην Γκίζα κι άλλες δυο πυραμίδες, η μια για το γιο και η άλλη για τον εγγονό του Χέοπα, καθώς και μικρότερες για τις βασίλισσες γυναίκες τους.

Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΠΥΡΑΜΙΔΑΣ

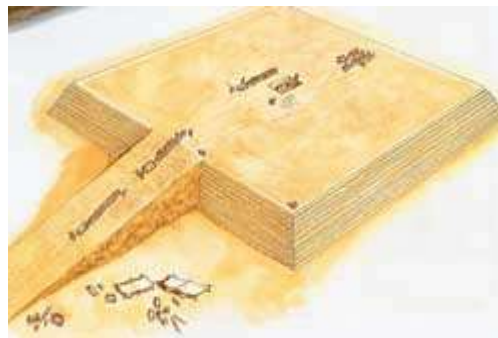
Οι πυραμίδες βρίσκονται στο αρχαίο νεκροταφείο της Γκίζας, στην απέναντι όχθη του Νείλου από το Κάιρο. Οι αρχαιολόγοι εκτιμούν ότι για την κατασκευή της μεγάλης πυραμίδας του Χέοπα, χρειάστηκαν 20 χρόνια και εργάστηκαν κάπου 100.000 άνθρωποι. Χρησιμοποιήθηκαν πάνω από 2 εκατομμύρια ογκόλιθοι, βάρους 2,5 τόνων ο καθένας. Ο εργάτες τους μετέφεραν χρησιμοποιώντας κεκλιμένα επίπεδα, μοχλούς, κυλίνδρους και στη συνέχεια τους προσάρμοζαν χωρίς να χρησιμοποιούν κόνιαμα.

ΑΣΤΡΑΦΤΕΡΟΣ ΑΣΒΕΣΤΟΛΙΘΟΣ

Όταν τελείωσε το κύριο μέρος της πυραμίδας έμοιαζε με σκάλα. Στη συνέχεια αυτά τα σκαλοπάτια τα κάλυψαν με κύβους από άσπρο ασβεστόλιθο, που κόπηκαν έτσι που να σχηματίζουν μια γυαλιστερή επιφάνεια. Ταίριαξαν τόσο καλά που δε χωρούσε ανάμεσά τους να μπει μια λάμα μαχαριού. Το τελικό ύψος της οικοδομής έφτασε τα 147 μέτρα. Κάθε πλευρά της βάσης της Μεγάλης Πυραμίδας έχει 230 μέτρα! Καλύπτει μια έκταση πιο μεγάλη από 9 γήπεδα ποδοσφαίρου.

Οι πυραμίδες της Γκίζας όπως σώζονται σήμερα. Η τρίτη στο βάθος είναι του Χέοπα και η μεγαλύτερη.

Οι πυραμίδες φτιάχτηκαν με στρώματα πέτρινων ογκόλιθων. Κάθε στρώμα ήταν λίγο πιο μικρό από το προηγούμενο.

Η ΤΑΦΗ ΤΟΥ ΦΑΡΑΩ

Οι Αρχαίοι Αιγύπτιοι πίστευαν ότι μετά το θάνατο όφειλαν να φροντίζουν το σώμα του νεκρού, ώστε το πνεύμα του να επιβιώσει. Αφαιρούσαν τα εσωτερικά όργανα, κάλυπταν το υπόλοιπο σώμα με άλατα και το τύλιγαν με γάζες. Το σώμα γινόταν μια μούμια. Μετά έθαβαν τη μούμια μαζί με ρούχα, τρόφιμα, κοσμήματα και άλλα χρήσιμα πράγματα για τη μεταθανάτια ζωή. Η μούμια του Χέοπα τοποθετήθηκε σε έναν ταφικό θάλαμο μέσα στην πυραμίδα.

2. "ΟΙ ΚΡΕΜΑΣΤΟΙ ΚΗΠΟΙ ΤΗΣ ΒΑΒΥΛΩΝΑΣ"

Οι Κρεμαστοί Κήποι της Βαβυλώνας ήταν το πλέον ξακουστό αξιοθέατο αυτής της πόλης. Οι αρχαιολόγοι εντόπισαν ευρήματα που ίσως ήταν μέρος των Κήπων, αλλά υπάρχουν επιφυλάξεις. Την ύπαρξη τους τη γνωρίζουμε από περιγραφές ανθρώπων που τους είχαν δει την αρχαία εποχή.

Ο ΝΑΒΟΥΧΟΔΟΝΟΣΟΡΑΣ ΚΑΙ Η ΑΜΥΤΙΣ

Έλληνες και Ρωμαίοι συγγραφείς περιγράφουν ότι οι Κήποι κατασκευάστηκαν γύρω στο 600 π.Χ. με διαταγή του Ναβουχοδονόσορα του Β'. Η Βαβυλώνα ήταν κτισμένη στις όχθες του Ευφράτη, στα νότια της Βαγδάτης, της σημερινής πρωτεύουσας του Ιράκ. Λέγεται ότι ο βασιλιάς έδωσε εντολή να γίνουν οι κρεμαστοί κήποι γιατί η νεαρή βασίλισσα Αμυτις, που καταγόταν από την ορεινή Περσία, νοσταλγούσε την πατρίδα της.

ΥΔΡΕΥΟΜΕΝΕΣ ΑΝΑΒΑΘΜΙΔΕΣ

Οι Κρεμαστοί Κήποι κατασκευάστηκαν μάλλον κοντά στον ποταμό Ευφράτη. Αποτελούνταν από διαδοχικές αναβαθμίδες, όπου η ψηλότερη πρέπει να είχε 40 μέτρα ύψος. Εκεί φύτευαν κάθε είδος δέντρου και φυτού, που μεταφέρθηκαν με βοϊδάμαξες από κάθε περιοχή της αυτοκρατορίας. Ανάμεσά τους υπήρχαν συκιές, αμυγδαλιές, καστανιές, ροδιές, τριανταφυλλιές, νούφαρα, και αρωματικοί θάμνοι. Υπήρχε ένα πολύ καλό υδρευτικό σύστημα που τροφοδοτούσε συνεχώς τα φυτά με νερό από τον Ευφράτη. Το νερό του συστήματος το αντλούσαν με δοχεία που τα ανέβαζαν με τα χέρια τους ή με μάγγανο οι δούλοι! Στη συνέχεια το νερό κατέβαινε στις πιο χαμηλές αναβαθμίδες από αυλάκια και τεχνικούς καταρράκτες, διατηρώντας το έδαφος πάντα υγρό.

Οι Κρεμαστοί Κήποι, όπως τους φανταζόμαστε από τις περιγραφές αρχαίων Ελλήνων και Ρωμαίων συγγραφέων

3. "Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΗΣ ΣΤΗΝ ΈΦΕΣΟ"

Ο Κροίσος ήταν ο τελευταίος βασιλιάς της Λυδίας, μιας περιοχής της Μικράς Ασίας. Ήταν γνωστός για τα πολλά πλούτη του. Το 560 π.Χ. πρόσταξε να χτίσουν έναν μεγαλοπρεπή ναό στην Έφεσο. Λέγεται πως την ελληνική αυτή πόλη την έχτισαν οι Αμαζόνες.

Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΜΑΡΜΑΡΙΝΟΣ ΝΑΟΣ

Ο Κροίσος αποφάσισε να χτίσει το ναό προς τιμήν της Θεάς Άρτεμης, που ήταν η Θεά της Σελήνης και προστάτιδα των άγριων ζώων και των κοριτσιών. Ο ναός κτίστηκε από μάρμαρο και ασβεστόλιθο, υλικά που μεταφέρθηκαν από γειτονικούς λόφους. Κάπου 120 μαρμάρيني κίονες υποστήριζαν το κύριο τμήμα του ναού. Κάθε κίονας είχε ύψος 20 μέτρα. Οι τεράστιοι ογκόλιθοι μεταφέρθηκαν εκεί με τροχαλίες και συνδέθηκαν με μεταλλικούς πείρους. Μετά την ολοκλήρωση της οροφής καλλιτέχνες διακόσμησαν το κτίριο με υπέροχες γλυπτές παραστάσεις. Στη μέση του ναού υπήρχε το μαρμάρινο άγαλμα της Άρτεμης. Ο ναός υπήρξε από τους μεγαλύτερους του κλασικού κόσμου, πολύ μεγαλύτερος από τον Παρθενώνα που χτίστηκε αργότερα στην Αθήνα. Η βάση των θεμελίων του είχε μήκος 131 μέτρα και πλάτος 79 μ.

ΗΡΟΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Διακόσια χρόνια αργότερα, το 356 π.Χ. ο ναός καταστράφηκε από πυρκαγιά. Τη φωτιά την έβαλε κάποιος Ηρόστρατος, που θέλησε με τον τρόπο αυτό να γίνει διάσημος. Κατά σύμπτωση, την ημέρα της καταστροφής του ναού, γεννήθηκε ο Μέγας Αλέξανδρος. Αργότερα, ο Αλέξανδρος επισκέφτηκε την Έφεσο και έδωσε διαταγή να οικοδομηθεί και πάλι ο ναός, στην ίδια θέση.

Η ΤΕΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Ο ναός του Αλέξανδρου επέζησε μέχρι τον 3ο μ.Χ. αιώνα. Με το πέρασμα του χρόνου η λάσπη κατέκλυσε το λιμάνι της Εφέσου και η πόλη κατάντησε ασήμαντη! Οι Γότθοι λεηλάτησαν στη συνέχεια το ναό και οι πλημμύρες ολοκλήρωσαν την καταστροφή. Σήμερα ό,τι απομένει από το ναό στη Έφεσο είναι λίγοι ογκόλιθοι των θεμελίων και ένας μόνο αναστηλωμένος κίονας!

Ο ναός της Άρτεμης, όπως έπρεπε να ήταν το 600 π.Χ. Είχε 120 κίονες από μάρμαρο, ενώ ήταν διακοσμημένος με πολύ όμορφα γλυπτά.

Στη διπλανή φωτογραφία φαίνεται ο μοναδικός αναστηλωμένος κίονας που υπάρχει σήμερα. Απομένουν όμως πολλά άλλα ερείπια της ένδοξης πόλης, ένα θέατρο, μια βιβλιοθήκη, λουτρά και πολλά άλλα δημόσια κτίρια.

4. "ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΔΙΑ ΣΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑ"

Πριν από 3000 χρόνια η Ολυμπία αποτελούσε ένα πολύ σημαντικό θρησκευτικό κέντρο στη νοτιοδυτική Ελλάδα. Οι αρχαίοι Έλληνες λάτρευαν το Δία, τον βασιλιά των θεών, και τον τιμούσαν εκεί σε τακτά χρονικά διαστήματα με πολλές λατρευτικές εκδηλώσεις. Οι τελευταίες περιλάμβαναν και αθλητικούς αγώνες. Οι πρώτοι ολυμπιακοί αγώνες οργανώθηκαν το 776 π.Χ. Από τότε και επί 1100 χρόνια, οι αγώνες γίνονταν κάθε 4 χρόνια. Στη διάρκεια τους σταματούσαν οι πόλεμοι.

Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑ

Κατά τον 5ο π.Χ. αιώνα οι πολίτες της Ολυμπίας αποφάσισαν να οικοδομήσουν έναν ναό για να τιμήσουν το Δία. Το μεγαλόπρεπο οικοδόμημα χτίστηκε ανάμεσα στα 466 και 456 π.Χ. Κατασκευάστηκε από λίθινους ογκόλιθους και συμπαγείς κίονες. Για λίγα χρόνια μετά την ολοκλήρωσή του δεν υπήρχε άγαλμα του Δία, ώσπου αποφασίστηκε να γίνει κι αυτό. Ανατέθηκε στον περίφημο Αθηναίο γλύπτη Φειδία.

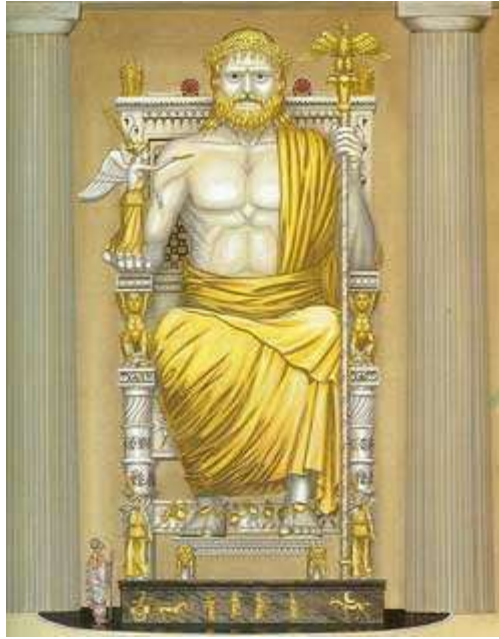
Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΑΓΑΛΜΑΤΟΣ

Η γλύπτης Φειδίας, ήδη είχε φτιάξει άλλα δύο υπέροχα αγάλματα στην Αθήνα, της θεάς Αθηνάς. Στην Ολυμπία ο Φειδίας με τους συνεργάτες του αρχικά έφτιαξε μια ξύλινο κατασκευή προκειμένου να λειτουργήσει ως σκελετός του αγάλματος. Στη συνέχεια το κάλυψαν με πλάκες από ελεφαντόδοντο για να απεικονίσουν τη γυμνή επιδερμίδα του θεού και φύλλα χρυσού για τα ενδύματά του. Οι τεχνίτες κάλυψαν τις συνδέσεις τόσο καλά ώστε τα αγάλματα να δείχνει ενιαίο. Το άγαλμα ήταν τοποθετημένο πάνω σε θρόνο με ένθετες διακοσμήσεις από έβανο και πολύτιμους λίθους. Όταν ολοκληρώθηκε το ύψος του ήταν 13 μέτρα και το κεφάλι του έφτανε σχεδόν στην οροφή του ναού. Έδινε την εντύπωση πως αν σηκωνόταν ο Ζeus όρθιος θα σάρωνε την οροφή! Στους τοίχους του ναού κατασκευάστηκαν εξέδρες προκειμένου οι επισκέπτες να θαυμάζουν από κοντά το πρόσωπο του θεού. Μετά την ολοκλήρωσή του, το 435 π.Χ. το άγαλμα αποτέλεσε τα επόμενα 800 χρόνια ένα από τα μεγαλύτερα θαύματα του κόσμου.

Η ΑΠΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΑΓΑΛΜΑΤΟΣ

Γύρω στο 40 μ.Χ. ο Ρωμαίος αυτοκράτορας Καλιγούλας, πρόσταξε να μεταφερθεί το άγαλμα στη Ρώμη. Όμως, σύμφωνα με την παράδοση, όταν έφτασαν οι εργάτες για να το διαλύσουν, το άγαλμα έβγαλε ένα τόσο τρανταχτό γέλιο, ώστε σκόρπησαν από το φόβο τους. Αργότερα, το 391 μ.Χ. με την άνοδο του χριστιανισμού, οι Ρωμαίοι απαγόρευσαν τους Ολυμπιακούς αγώνες κι έκλεισαν τους ελληνικούς ναούς. Στη συνέχεια το άγαλμα του Δία μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη. Το 462 μ.Χ. μια πυρκαγιά κατέστρεψε το ανάκτορο, όπου βρισκόταν το άγαλμα, με αποτέλεσμα να χαθεί οριστικά.

Κατά τον 6ο μ.Χ. αιώνα η περιοχή της Ολυμπίας συγκλονίστηκε από σειμούς. Ο ναός και το στάδιο καταστράφηκαν από κατολισθήσεις και πλημμύρες, ενώ η λάσπη κάλυψε ό,τι απέμεινε. Κάτω από τη λάσπη διατηρήθηκαν τα υπολείμματα, τα οποία ανακάλυψαν στην εποχή μας οι αρχαιολόγοι. Σήμερα, οι επισκέπτες μπορούν να επισκεφτούν τα ερείπια του ναού και τη θέση όπου βρισκόταν το άγαλμα.

Το άγαλμα του Δία, έργο του γλύπτη Φειδία, όπως το φανταζόμαστε σήμερα. Είχε ύψος 13 μέτρα και το κεφάλι του έφτανε στην οροφή του ναού. Ήταν φτιαγμένο από φύλλα χρυσού και από ελεφαντόδοντο!

5. ΤΟ ΜΑΥΣΩΛΕΙΟ ΤΗΣ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΟΥ

Ο Μαύσωλος υπήρξε ηγεμόνας της Καρίας, υποτελής στην Περσική αυτοκρατορία, από το 377 μέχρι το 353 π.Χ. Πρωτεύουσα είχε την ελληνική πόλη της Ιωνίας, την Αλικαρνασσό. Διαδέχτηκε τον πατέρα του στο θρόνο, αλλά κατάφερε να αποτινάξει τον περσικό ζυγό.

ΤΟ ΜΑΥΣΩΛΕΙΟ

Ο Μαύσωλος, παντρεύτηκε την αδερφή του, την Αρτεμισία. Όταν απέκτησε πλούτο και δύναμη σχεδίασε έναν τάφο για τον ίδιο και τη βασίλισσα. Έναν τάφο τόσο μεγαλόπρεπο που θα θύμιζε ανά τους αιώνες, τη δόξα του. Ωστόσο, ο Μαύσωλος πέθανε πριν τελειώσει το έργο του, το οποίο ολοκλήρωσε η Αρτεμισία γύρω στο 350 π.Χ. Το όνομα Μαυσωλείο το πήρε από το ίδιο το όνομα του βασιλιά και το ίδιο έχει επικρατήσει να λέγεται ακόμη και σήμερα για κάθε κρατικό μεγαλόπρεπο τάφο π.χ. το Μαυσωλείο του Λένιν, στη Μόσχα.

ΟΙ ΛΕΟΝΤΕΣ ΦΡΟΥΡΟΙ

Οι στάχτες του βασιλικού ζεύγους τοποθετήθηκαν μέσα σε χρυσά αγγεία στον ταφικό θάλαμο στη βάση του οικοδομήματος. Πέτρινοι λέοντες ανέλαβαν τη φύλαξη του θαλάμου. Επάνω από την ισχυρή πέτρινη βάση υψώθηκε ένα κτίσμα, όμοιο με αρχαίο ελληνικό ναό, περιζωμένο από κίονες και αγάλματα. Στην κορυφή του κτιρίου υπήρχε μια κλιμακωτή πυραμίδα και επάνω σ' αυτήν, σε ύψος 43 μέτρων από το έδαφος, στήθηκε το άγαλμα ενός άρματος, που το έσερναν άλογα. Μέσα στο άρμα υπήρχαν ίσως τα αγάλματα του βασιλιά και της βασίλισσας.

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΑΠΟ ΣΕΙΣΜΟ

Δεκαοχτώ αιώνες αργότερα ένας φοβερός σεισμός κατέστρεψε το Μαυσωλείο. Το 1489, χριστιανοί Ιππότες του Αγίου Ιωάννου, πήραν τα υλικά προκειμένου να οικοδομήσουν το γειτονικό φρούριο. Ορισμένα τείχη του φρουρίου χτίστηκαν από πράσινους ογκόλιθους που κάποτε πλαισίωναν το κύριο τμήμα του Μαυσωλείου. Μερικά χρόνια αργότερα οι Ιππότες ανακάλυψαν τον ταφικό θάλαμο του Μαύσωλου και της Αρτεμισίας. Αλλά μια νύχτα τον άφησαν αφύλαχτο, με αποτέλεσμα να τον λεηλατήσουν οι πειρατές και να αρπάξουν όσα χρυσά και άλλα πολύτιμα αντικείμενα υπήρχαν.

ΑΝΑΣΚΑΦΗ ΑΓΓΛΜΑΤΩΝ

Πέρασαν άλλα 300 χρόνια μέχρι να ερευνηθούν την περιοχή οι αρχαιολόγοι. Ανάσκαψαν τμήμα των θεμελίων του Μαυσωλείου και βρήκαν αγάλματα και άλλα γλυπτά που διατηρήθηκαν ανέπαφα. Ανάμεσά τους εντόπισαν και μεγάλα αγάλματα, τα οποία ίσως παρίσταναν το βασιλέα και τη βασίλισσα. Το 1857 τα μετέφεραν στο Βρετανικό Μουσείο του Λονδίνου κι εκεί βρίσκονται ακόμη. Τα τελευταία χρόνια έγιναν κι άλλες ανασκαφές κι έτσι σήμερα λίγες πέτρες θυμίζουν τη δόξα του Μαυσωλείου της Αρχαίας Αλικαρνασσού.

6. Ο ΦΑΡΟΣ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Κατά τον τρίτο π.Χ. αιώνα κατασκευάστηκε ένας φάρος προκειμένου να καθοδηγεί τα πλοία με ασφάλεια στο λιμάνι της Αλεξάνδρειας. Κατά τη διάρκεια της νύχτας αντανακλούσε τη λάμψη μιας μεγάλης φωτιάς ενώ την ημέρα ύψωνε στον ουρανό μια μεγάλη στήλη καπνού. Αυτός ήταν ο πρώτος φάρος στον κόσμο και παρέμεινε στη θέση του για 1500 χρόνια.

ΤΟ ΝΗΣΙ ΦΑΡΟΣ

Το οικοδόμημα χτίστηκε πάνω σ' ένα νησάκι που λεγόταν Φάρος, εμπρός από τη Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου. Την περίφημη αυτή πόλη έχτισε ο Μέγας Αλέξανδρος, σε σχέδιο του αρχιτέκτονα Δεινοκράτη, όταν κατέλαβε την Αίγυπτο. Το οικοδόμημα πήρε το όνομα του νησιού. Χρειάστηκαν μάλλον 20 χρόνια ώσπου να χτιστεί και ολοκληρώθηκε γύρω στο 280 π.Χ. επί βασιλείας του Πτολεμαίου του Β'. Το κτίριο του φάρου ήταν έργο του αρχιτέκτονα Σωστράτη.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΠΥΡΓΟΙ

Το φάρο τον αποτελούσαν τρεις μαρμάρινοι πύργοι, χτισμένοι επάνω σε ένα θεμέλιο από πέτρινους ογκόλιθους. Ο πρώτος πύργος ήταν τετράπλευρος και περιείχε διαμερίσματα για τους εργάτες και τους στρατιώτες. Από επάνω υπήρχε ένας δεύτερος οκταγωνικός με σπειροειδές κεκλιμένο επίπεδο που οδηγούσε στον τελευταίο πύργο.

ΤΟ ΛΑΜΠΡΟ ΦΩΣ

Ο τελευταίος Πύργος είχε σχήμα κυλίνδρου και στο εσωτερικό του έκαιγε η φωτιά που οδηγούσε τα πλοία με ασφάλεια στο λιμάνι. Από επάνω του υπήρχε το άγαλμα του Διός Σωτήρος. Το συνολικό ύψος του φάρου ήταν 117 μέτρα.

ΤΟ ΣΤΙΛΠΝΟ ΟΡΕΙΧΑΛΚΙΝΟ ΚΑΤΟΠΤΡΟ

Για τη συντήρηση της φωτιάς χρειαζόνταν τεράστιες ποσότητες καυσίμων. Την τροφοδοτούσαν με ξύλα, που μετέφεραν χάρη στο σπειροειδές κεκλιμένο επίπεδο άλογα και μουλάρια. Πίσω από τη φωτιά υπήρχαν φύλλα ορείχαλκου που αντανακλούσαν τη λάμψη προς τη θάλασσα. Τα πλοία μπορούσαν να τη διακρίνουν από 50 χιλιόμετρα μακριά. Κατά το δωδέκατο αιώνα το λιμάνι της Αλεξάνδρειας γέμισε από λάσπη και τα πλοία έπαψαν να το χρησιμοποιούν. Ο φάρος έπεσε σε αχρηστία. Ενδεχομένως τα φύλλα του ορειχάλκινου κάτοπτρου αποσπάστηκαν κι έγιναν νομίσματα. Κατά το δέκατο τέταρτο αιώνα ένας σεισμός κατέστρεψε το φάρο. Μερικά χρόνια αργότερα οι Μουσουλμάνοι χρησιμοποίησαν τα υλικά του για την κατασκευή ενός οχυρού. Το οχυρό αυτό ανακατασκευάστηκε και παραμένει ακόμη στη θέση του πρώτου φάρου στον κόσμο.

7. Ο ΚΟΛΟΣΣΟΣ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ

Ο Κολοσσός υπήρξε ένα γιγάντιο άγαλμα στημένο στην πόλη της Ρόδου. Κατά την αρχαιότητα οι Ρόδιοι επιδίωκαν μόνιμα να διαφυλάσσουν την ανεξαρτησία τους, να ασκούν το εμπόριο και να μη συμμετέχουν στους πολέμους των άλλων ελληνικών πόλεων. Παρόλα αυτά κατακτήθηκαν αρκετές φορές.

Ο ΘΕΟΣ ΗΛΙΟΣ

Κατά τα τέλη του 4ου π.Χ. αιώνα οι Ρόδιοι γιόρτασαν μια μεγάλη νίκη. Ο Δημήτριος ο Πολιορκητής, αφού πολιορκήσε επί ένα χρόνο την πόλη τους, τελικά αναγκάστηκε να φύγει και να αφήσει πίσω του ένα μεγάλο μέρος από τον εξοπλισμό του. Οι Ρόδιοι αποφάσισαν να πουλήσουν τον εξοπλισμό του Δημήτριου και με τα χρήματα να στήσουν ένα υπέροχο άγαλμα προς τιμή του θεού Ήλιου που τους προστάτευε.

ΤΟ ΟΡΕΙΧΑΛΚΙΝΟ ΑΓΑΛΜΑ

Δεν γνωρίζουμε πώς ακριβώς ήταν το άγαλμα ούτε σε ποιο σημείο το έστησαν. Ξέρουμε πάντως ότι κατασκευάστηκε από ορείχαλκο και είχε ύψος 33 μέτρα. Το σχεδίασε ο Αρχιτέκτονας Χάρης και χρειάστηκε 12 ολόκληρα χρόνια για την ολοκλήρωσή του.

ΣΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Το ορειχάλκινο περίβλημα στερεώθηκε επάνω σε ένα σιδερένιο σκελετό. Το άγαλμα ήταν κούφιο στο εσωτερικό και καθώς προχωρούσε η κατασκευή του οι εργάτες γέμιζαν τα κενά με βαριές πέτρες προκειμένου να διασφαλίσουν τη σταθερότητά του. Ο Κολοσσός ολοκληρώθηκε γύρω στο 280 π.Χ. Για πολλούς αιώνες, οι άνθρωποι ακούγοντας για τον Κολοσσό, νόμιζαν πως στεκόταν επάνω από την είσοδο του λιμανιού της Ρόδου με τα πόδια ανοιχτά, όπως στην παραπάνω εικόνα. Όμως πρακτικά αυτό ήταν αδύνατο, διότι η είσοδος του λιμανιού της Ρόδου είχε πλάτος κάπου 400 μέτρα και ο Κολοσσός δεν ήταν τόσο... κολοσσιαίος! Τα κείμενα μας επιτρέπουν να υποθέσουμε ότι βρισκόταν μάλλον στο κέντρο της πόλης και κοιτούσε προς τη θάλασσα και το λιμάνι.

Η ΚΟΛΟΣΣΙΑΙΑ ΣΥΝΤΡΙΒΗ

Γύρω στο 226 π.Χ., δηλαδή λιγότερο από εξήντα χρόνια μετά την ολοκλήρωσή του, ο Κολοσσός έπεσε. Τον συγκλόνισε ένας σεισμός και τον έκοψε από τα γόνατα. Ένας χρησμός συμβούλεψε τους Ρόδιους να μην τον ξαναστήσουν κι έτσι τον άφησαν πεσμένο στο έδαφος. Παρέμεινε στη θέση αυτή για 900 χρόνια και πολλοί επισκέπτες είδαν το πεσμένο άγαλμα του θεού Ήλιου. Το 654 μ.Χ. ένας Σύριος πρίγκιπας κατέλαβε τη Ρόδο και απογύμνωσε το άγαλμα από τις ορειχάλκινες πλάκες. Λέγεται ότι τις μετέφερε στη Συρία χρησιμοποιώντας 900 καμήλες. Ο ορειχάλκος πουλήθηκε στους εμπόρους που μάλλον τον έλιωσαν και τον έκοψαν σε νομίσματα.

